

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט גלעד לובינסקי זיו

תובע רון חצקלביץ

נגד

נתבעת קסטיליה הפקות בע"מ

פסק דין

- 1
2 1. לפני תביעה לפיצוי כספי ללא הוכחת נזק - בסכום של 24,000 ₪ - בגין משלוח 24 הודעות
3 דואר אלקטרוני אשר על פי הנטען נשלחו בניגוד להוראת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק
4 ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **החוק**).
- 5
6 **הרקע העובדתי והשתלשלות העניינים - בקליפת אגוז**
- 7
8 2. התובע היה בעבר סטודנט באוניברסיטת תל אביב, ואף שימש כעוזר הוראה באותו מוסד.
9 על רקע האמור, עשה שימוש בתיבת דואר אלקטרוני מטעם האוניברסיטה. הנתבעת הינה
10 חברה העוסקת בתחום ההפקות והפרסום.
- 11
12 3. בחודש אפריל 2017 רכש התובע כרטיסים למופע מסוים, וזאת באמצעות הנתבעת ובאופן
13 אלקטרוני. לטענת הנתבעת, כחלק מאותה רכישה התובע ביקש להצטרף כחבר במועדון
14 הלקוחות שלה, ובמסגרת זו אישר קבלת דברי פרסומת באמצעות הדואר האלקטרוני
15 (להלן גם: **דוא"ל**). הנתבעת צירפה מסמך מסוים אשר על פי הנטען הינו פלט ממערכת
16 המחשוב ששימשה אותה במועד הרלוונטי, והכולל תיעוד לפעילותיו האמורות של התובע
17 (נספח 1 לכתב ההגנה). התובע, מצדו, טוען כי אינו זוכר שנתן הסכמה לקבלת דברי פרסומת
18 כאמור. כך או כך, אין חולק כי מאותו מועד ואילך קיבל התובע, מעת לעת, הודעות דוא"ל
19 מאת הנתבעת שעניינן הצעות לרכישת כרטיסים למופעים שונים.
- 20
21 4. לטענת התובע, ביום 13.3.2019 שלח לנתבעת הודעת דוא"ל, במסגרתה ביקש מהנתבעת
22 לחדול מלשלוח אליו דברי פרסומת (להלן: **הודעת הסירוב**). הודעת הדוא"ל נשלחה, על פי
23 הנטען, לכתובת הדוא"ל של הנתבעת אשר ממנה נשלחו ההודעות (ויודגש כבר עתה, כי אין
24 מדובר בכתובת דוא"ל מסוג no-reply, אלא בכתובת דוא"ל פעילה). הנתבעת, מצדה,

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 טוענת כי לא קיבלה את הודעת הסירוב. עוד יצוין, כי אין חולק שהודעות הדוא"ל שנשלחו
2 לתובע כללו "לינק הסרה", שלחיצה עליו גורמת להסרת התובע מרשימת התפוצה של
3 הנתבעת; ועוד אין חולק כי התובע בחר שלא לעשות שימוש באפשרות זו.
4
5 .5 משמלוח ההודעות לא נפסק, שלח התובע מכתב התראה לנתבעת. מכתב ההתראה
6 מתוארך ליום 21.5.2019, ובמסגרתו נדרשה הנתבעת הן לפצות את התובע בגין שליחת
7 ההודעות לאחר הודעת הסירוב, והן להפסיק לשלוח אליו את דברי הפרסומת. מכתב
8 ההתראה נשלח לכתובת הנתבעת כפי שהופיעה אצל רשם החברות. לטענת הנתבעת,
9 הכתובת אליו נשלח המכתב כבר לא הייתה עדכנית, ועל כן המכתב לא הגיע לידיה. ואכן,
10 מאישור המסירה שהוגש על ידי התובע עולה כי מכתב ההתראה חזר לשלוח מן הטעם
11 ש"הנמען אינו ידוע במען". עוד טוען התובע, כי ביום 4.6.2019 ניסה ליצור קשר טלפוני עם
12 הנתבעת על מנת לנסות ולהביא להפסקת משלוח דברי הפרסומת, ואף השאיר הודעות
13 למנכ"ל הנתבעת, אך ללא הועיל.
14
15 .6 לטענת הנתבעת, ביום 26.5.2019 - ימים בודדים לאחר מועד משלוח מכתב ההתראה - שב
16 התובע וביקש להצטרף ל"רשימת התפוצה" שלה, אלא שהמערכת האלקטרונית זיהתה
17 אותו כ"לקוח קיים". הנתבעת אף צירפה מסמך מסוים אשר יש בו, כך לטענתה, משום
18 ראיה לניסיון ההצטרפות שביצע התובע באותו יום (נספח 2 לכתב ההגנה).
19
20 .7 תביעת התובע מתייחסת ל-24 הודעות דוא"ל שנשלחו לו על ידי הנתבעת - 6 הודעות אשר
21 נשלחו בפרק הזמן שממועד משלוח הודעת הסירוב ועד למועד משלוח מכתב ההתראה; ו-
22 18 הודעות נוספות אשר נשלחו בפרק הזמן שלאחר משלוח מכתב ההתראה. עוד יצוין, כי
23 אין חולק על כך שכל הודעות הדוא"ל האמורות לא כללו את המילה "פרסומת" בכותרתן,
24 וזאת בניגוד להוראת סעיף 30א(ה) לחוק.
25
26 .8 בשלב מסוים טרם דיון ההוכחות, הגישה הנתבעת בקשה למתן צו המופנה לאוניברסיטת
27 תל אביב והמורה לה למסור מידע בדבר פעולות שונות שנעשו בתיבת הדואר של התובע
28 בפרק הזמן הרלוונטי לעניין. במסגרת הבקשה ציינה הנתבעת, בין היתר, כי מערכת
29 הדוא"ל של אוניברסיטת תל אביב עושה שימוש במערכת סינון דוא"ל (אנטי ספאם) מסוג
30 Iron Port; וכי מערכת סינון זו מחייבת את המשתמשים לבצע פעולה אקטיבית ויזומה על
31 מנת לצפות בהודעות אשר סוננו על ידה כספאם. עוד נטען בבקשה, כי קיימת סבירות
32 גבוהה ביותר לכך שמערכת הסינון סיווגה את הודעות הדוא"ל שנשלחו על ידי הנתבעת,
33 כהודעות ספאם. לפיכך, יש מקום לבדוק האם התובע אכן בצע פעולה אקטיבית ורצונית
34 על מנת לאשר קבלת הודעות דוא"ל מאת הנתבעת. התובע, מצדו, התנגד לבקשה ובין היתר
35 טען כי מדובר בפגיעה חמורה בפרטיותו.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1
 2 ביום 28.7.2020 דחיתי את בקשת הנתבעת. בהחלטתי קבעתי כי על מנת להצדיק היענות
 3 לבקשה, על הפגיעה בפרטיות הגלומה בה ועל יתר מאפייניה, שומה היה על הנתבעת להניח
 4 בסיס עובדתי ראשוני לטענות הכלולות בבקשה באשר למאפייניה של מערכת הדוא"ל של
 5 אוניברסיטת ת"א. אלא שהנתבעת לא הניחה בסיס עובדתי כאמור, ודי לציין בהקשר זה
 6 כי הטענות העובדתיות שנכללו בבקשה לא נתמכו בתצהיר או באסמכתאות כלשהן (והדבר
 7 לא תוקן גם במסגרת תשובת הנתבעת לתגובת התובע לבקשה).
 8
 9 .9 במסגרת דיון ההוכחות העידו התובע עצמו, הבעלים והמנכ"ל של הנתבעת מר בן קסטיליה,
 10 ומנהל תפעול ומנהל משרד הנתבעת, מר ניר אלקיים. לאחר דיון ההוכחות הגישו הצדדים
 11 את סיכומיהם, ועתה הגיעה עת ההכרעה.

דין

12
 13
 14 .10 הנתבעת לא חלקה על כך שהודעות הדוא"ל מושא דיוננו, שאותן שלחה לתובע, מהוות
 15 "דבר פרסומי" כאמור בהגדרה שבסעיף 30א(א) לחוק (ולמען הסר ספק אציין כי טענות
 16 שהועלו בעניין זה על ידי העד מטעם הנתבעת, מר קסטיליה, במסגרת חקירתו הנגדית, אינן
 17 מהוות כמובן משום תחליף להעלאת הטענה באופן סדור ופורמלי במסגרת כתבי הטענות
 18 מטעם הנתבעת). ואכן, בשים לב לנוסחן של הודעות הדוא"ל ולמטרתן, דומני כי לא יכול
 19 להיות ספק בכך שמדובר ב"דבר פרסומי". על רקע העובדה שהודעות הדוא"ל מהוות "דבר
 20 פרסומי", חלות לגביהן ההוראות השונות הקבועות בסעיף 30א לחוק. בין היתר חלה
 21 עליהן החובה הכלולה בסעיף 30א(ה) לחוק, ולפיה בכותרת ההודעה צריכה להופיע המילה
 22 "פרסומי". אין חולק כי דרישה זו לא מולאה, ומכאן שניתן לקבוע, כבר בשלב זה של
 23 הדיון, כי הנתבעת הפרה את הוראות החוק בהקשר זה.

11. מתן הסכמה על ידי התובע לקבלת דברי פרסומי מאת הנתבעת:

24
 25
 26 התובע לא הכחיש כי נתן הסכמה כאמור, אלא ציין כי אינו זוכר שנתן הסכמה (סעיף 4
 27 לכתב התביעה הנתמך בתצהיר התובע; עמ' 12 שורות 4-15 לפרוטוקול הדיון). בנסיבות
 28 אלה; ומשהנתבעת הציגה פלט ממערכת המחשוב ששימשה אותה במועד הרלוונטי (נספח
 29 1 לכתב ההגנה) - אני סבור כי יש לקבוע שהוכח, במאזן הסתברויות, שהתובע אכן נתן
 30 הסכמתו לקבלת דברי פרסומי מהנתבעת וזאת במסגרת רכישת הכרטיסים בחודש אפריל
 31 2017. אדגיש: כפי שיפורט בהמשך, אני סבור שקיימים קשיים ראייתיים כאלה ואחרים
 32 בכל הנוגע למסמכי הפלט אשר הוגשו על ידי הנתבעת (נספחים 1 ו-2 לכתב ההגנה). אף על
 33

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 פי כן, על רקע מכלול הנסיבות, לרבות העובדה שהתובע לא הכחיש בבירור כי נתן הסכמה
2 כאמור, הגעתי למסקנה כי מתן ההסכמה הוכח ברמת הוכחה של מאזן הסתברויות.
3
4 עוד אציין, כי לאור הקביעה שתפורט להלן - ולפיה הוכח, במאזן הסתברויות, שהודעת
5 הסירוב נשלחה והתקבלה אצל הנתבעת - הרי שממילא אין נפקות רבה להכרעה בסוגיה
6 של מתן הסכמה על ידי התובע. כך, מן הטעם שהתובע אינו מבקש פיצוי בגין הודעות דוא"ל
7 אשר נשלחו אליו לפני מועד מתן הודעת הסירוב. והרי, גם אם התובע נתן הסכמה לקבלת
8 דברי פרסומת מאת הנתבעת, ברי כי הנתבעת הייתה מחויבת להפסיק את שליחתם מיד
9 עם קבלת הודעת הסירוב; וכל הודעת דוא"ל אשר נשלחה לאחר מועד קבלת הודעת הסירוב
10 - נשלחה בניגוד להוראות הדין.

11
12 **12. הודעת הסירוב מיום 13.3.2019:**

13 על רקע הטעמים המצטברים הבאים, וחרף טענותיה של הנתבעת בעניין זה, אני קובע כי
14 הוכח, במאזן הסתברויות, כי התובע שלח הודעת סירוב לנתבעת ביום 13.3.2019, וכי
15 הודעת הסירוב אף התקבלה אצל הנתבעת:
16

17 ראשית, התובע העיד באופן ברור ומפורש, כי ביום 13.3.2019 שלח לנתבעת הודעת סירוב
18 וזאת באמצעות שליחת הודעת דוא"ל לכתובת הדוא"ל אשר ממנה נשלחו הודעות הנתבעת.
19 הוא הוסיף והעיד כי לא קיבל הודעת שגיאה בעקבות שליחת הודעת הסירוב (סעיף 6 לכתב
20 התביעה הנתמך בתצהיר התובע; עמ' 13 שורה 15 - עמ' 15 שורה 14 לפרוטוקול הדיון).
21 התובע אף הגיש מסמך הנחזה להיות הודעת הסירוב שאותה שלח (נספח 3 לכתב התביעה).
22 לאחר ששמעתי את עדות התובע בעניין זה, מצאתי לתת בה אמון.
23

24 שנית, אין חולק שכתובת הדוא"ל אליה נשלחה הודעת הסירוב הינה כתובת דוא"ל פעילה,
25 אשר הנתבעת עושה בה שימוש ואשר באמצעותה נערכות פניות לנתבעת (ראו למשל, עמ'
26 28 שורות 1-2 לפרוטוקול הדיון).

27
28 שלישית, נוכח טענת התובע כי שלח את הודעת הסירוב באמצעות הדוא"ל, חובה היה על
29 הנתבעת לבדוק את הדברים כראוי ולעשות מאמץ על מנת להציג ראיות מתאימות לכך
30 שההודעה לא הגיע לידיה (והרי ידוע כי בדרך כלל, הודעת דוא"ל הנשלחות גם מגיעות
31 ליעדן). ואולם, מהחקירה הנגדית של מר קסטיליה עולה כי דברים אלה לא נעשו. כך, כאשר
32 נשאל מר קסטיליה האם, לאחר קבלת כתב התביעה, נערכה בדיקה לגבי קבלת הודעת
33 הסירוב אצל הנתבעת - הוא השיב כך: "אני מניח שזה דבר ראשון שעשינו. אני לא זוכר.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 אם הייתה הודעה הייתי מציג אותה". זאת ועוד: כאשר מר קסטיליה נשאל כיצד הוא יודע
2 האם הודעת הסירוב התקבלה בתיבת הדוא"ל של הנתבעת אם לא, בשים לב לכך שהגורם
3 הבודק את תיבת הדוא"ל הינו שירות הלקוחות של הנתבעת - השיב כי אינו יודע לומר
4 זאת:

5 "ש. מי בודק את התיבה הזאת ביום יום
6 ת. יש לנו שירות לקוחות וזה התפקיד
7 שלה.
8 ש. לא אתה
9 ת. נכון.
10 ש. אז איך אתה יכול להגיד אם היא
11 התקבלה או לא
12 ת. לא יודע להגיד לך"
13 (עמ' 26 שורות 10-15 לפרוטוקול הדיון;
14 וראו גם באותו עמוד, שורות 28-31)
15

16 13. תום לבו של התובע - אי לחיצה על "לינק ההסרה":

17 בפתח הדיון בסוגיה זו יש להזכיר כי נקודת המוצא הקבועה בסעיף 30א(ד)(1) לחוק, הינה
18 שהודעת הסירוב מטעם הנמען תינתן "[...] בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי
19 בחירת הנמען" (ההדגשה שלי - ג'ליז'). יוצא אפוא, כי כאשר דבר פרסומת נשלח באמצעות
20 הודעת דוא"ל, כבענייננו, הנמען רשאי ליתן את הודעת הסירוב באמצעות הודעת דוא"ל
21 מטעמו. זאת ועוד: הדרך של מתן הודעת סירוב באמצעות לחיצה על "לינק הסרה" כלל
22 אינה נזכרת בהוראת החוק; ואף אם הייתה נזכרת, הרי שההוראה קובעת כי אופן מסירת
23 הודעת הסירוב נתונה לבחירתו של הנמען.
24

25 חרף האמור, הנתבעת טוענת כי הימנעותו של התובע מעשיית שימוש ב"לינק ההסרה"
26 שהופיע בהודעות הדוא"ל שנשלחו לו, מהווה שימוש בזכות בחוסר תום לב. לעניין זה מפנה
27 הנתבעת, בין היתר, לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"א 4704/20 **בן-עמי נ'**
28 **Facebook Ireland LTD** (9.2.2021) (להלן: **עניין בן עמי**). ואולם, הקביעה בעניין **בן עמי**
29 שלפיה סירוב הנמען לעשות שימוש בלינק ההסרה מהווה שימוש בזכות בחוסר תום לב -
30 התייחסה לנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה (ראו האמור בסעיף 24 לפסק הדין, לפיו [...])
31 יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו ופרטיו"; וכך ראו את הרישא של סעיף 25 לפסק
32 הדין, בה צוין כי הקביעה בעניין נעשית "[...] בנסיבות דנא [...]". אדרבא, בסעיף 24 לפסק
33 הדין בית המשפט הדגיש כי:

34 "ככלל, שמורה לו, לנמען, הזכות לשלוח
35 הודעת סירוב בדרך שבה קיבל את דברי
36 הפרסומת; או בכתב, כטוב בעיניו. לחיצה
37 על לחצן 'הסר' כאופציה יחידה, לא רק
38 שאפשר שאינה מוכרת ופשוטה לחלק
39 מהנמענים, הרי שממילא איננה יכולה

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 לאיין את זכותם-זו. הדבר מתחייב מלשון
2 חוק 'הספאס', ומתכליתו כהסדר המבקש
3 להפחית את המטרד, ולהוריד 'כאב ראש'
4 מן הנמען".

5
6 בענייננו, התובע העיד כי הסיבה שלא לחץ על לינק ההסרה שהופיע בהודעות הדוא"ל מטעם
7 הנתבעת, הינה חשש מוירוסים ומתוכנות זדוניות. לא מצאתי טעם מבורר שלא לקבל את
8 דבריו של התובע בעניין זה. כך, בפרט בשים לב לעובדה שהנימוק האמור - של אי שימוש
9 בלינק הסרה מחשש לוירוסים - נזכר באופן מפורש גם בפסיקתו של בית המשפט העליון
10 (ראו והשוו, רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים),
11 פסקאות 2 ו-17 לחוות דעתו של כב' השופט ע' פוגלמן (4.8.2014) (להלן: עניין חזני). למען
12 שלמות התמונה יצוין כי פסק דין זה ניתן בהרכב שלושה, ואילו פסק הדין בעניין **בן עמי**
13 ניתן בדין יחיד). זאת ועוד, לא הובאו בפניי ראיות כלשהן שיש בהן כדי לסתור את טענת
14 התובע באשר לחשש מוירוסים בעת שימוש בלינק הסרה; והרי הנתבעת היא אשר נדרשת
15 לבסס את טענתה לפיה שליחת הודעת סירוב באמצעות הודעת דוא"ל, במקום שימוש
16 בלינק הסרה, מהווה שימוש בזכות בחוסר תום לב.

17
18 על רקע האמור לעיל, אני סבור כי אין מקום לקבוע שהעובדה שהתובע בחר לשלוח את
19 הודעת הסירוב באמצעות הדוא"ל - באותה הדרך שבה נשלחו אליו דברי הפרסומת -
20 מהווה שימוש בזכות בחוסר תום לב.

21
22 **14. תום לבו של התובע - מאפייני תיבת הדוא"ל של אוניברסיטת תל אביב:**

23 בסיכומיה חזרה הנתבעת על הטענות בעניין המאפיינים של מערכת הדוא"ל של
24 אוניברסיטת תל אביב, המובילים לכך שמשתמשים בתיבת הדוא"ל המבקשים לקבל
25 הודעות דוא"ל שזוהו על ידי מערכת סינון כספאס - נדרשים לבצע פעולה יזומה
26 ואקטיבית לצורך כך. לעניין זה הפנתה הנתבעת למסמך ת/1 אשר אותו ביקשה להגיש
27 במסגרת דיון ההוכחות. מדובר על מסמך של אגף המחשוב וטכנולוגיות מידע של
28 אוניברסיטת תל אביב, שעניינו "מערכת סינון דואר אלקטרוני מתוצרת Antispam - Iron
29 Port". יצוין, כי התובע התנגד להגשת המסמך בשלב של דיון ההוכחות, ובהחלטתי שניתנה
30 במסגרת הדיון קבעתי כי תתאפשר חקירת התובע על המסמך, מבלי להכריע בשאלת
31 הגשתו; וכי שאלת הגשת המסמך תוכרע בהמשך, במידת הצורך (ראו ההחלטה בעמ' 8-9
32 לפרוטוקול הדיון).

33
34 גם אם אצא מנקודת הנחה שיש מקום להורות על קבלת המסמך, חרף מועד הגשתו
35 המאוחר, לא יהיה בכך כדי להועיל לנתבעת. כך, משני טעמים עיקריים:

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 ראשית, ספק בעיניי אם די בהגשת המסמך - ללא כל עדות או הסבר תומך - על מנת לבסס
3 את טענת הנתבעת שלפיה הודעות הדוא"ל אשר נשלחו על ידה לתובע סווגו כספאם, באופן
4 שחייב את התובע לבצע פעולה אקטיבית על מנת להמשיך ולקבל את ההודעות. אכן, על פני
5 הדברים נראה כי נדרש היה לתמוך טענה זו בחוות דעת מומחה.

6

7 שנית, וחשוב מכך: גם אם אניח לטובת הנתבעת כי הודעותיה אכן סווגו כספאם, וכי בשלב
8 מסוים לפני מתן הודעת הסירוב התובע ביצע פעולה אקטיבית ויזומה על מנת שמערכת
9 הסינון תעביר את הודעות הנתבעת לתיבת הדוא"ל שלו ולא תסנן אותן - אין בכך כדי לגרוע
10 מזכותו ליתן לנתבעת הודעת סירוב על מנת שתפסיק לשלוח לו את ההודעות. זאת ועוד:
11 גם אם קיימת לתובע אפשרות טכנית לבצע פעולה אקטיבית נוספת במערכת הסינון של
12 האוניברסיטה, אשר תבטל את ההוראה הקודמת שנתן כך שהודעות הנתבעת ישובו ויסווגו
13 כספאם ולא יגיעו לתיבת הדוא"ל שלו - הרי שברור כי אין בכך כדי לגרוע מזכותו למסור
14 הודעת סירוב לנתבעת בהתאם לחוק. ואילו ככל שטענת הנתבעת הינה שהתובע בצע פעולה
15 אקטיבית על מנת שמערכת הסינון תעביר אליו את הודעות הנתבעת **לאחר מועד מתן**
16 **הודעת הסירוב** - הרי שמדובר בספקולציה גרידא, אשר אין לה כל ראייה. ויודגש: אילו
17 הנתבעת הייתה מצרפת את המסמך האמור לבקשה למתן צו המופנה לאוניברסיטת תל
18 אביב, יש להניח כי לא הייתי קובע שלא הונח בסיס עובדתי ראשוני לטענותיה. בעניין זה
19 אין לנתבעת להלין אלא על עצמה.

20

21

15. **מכתב ההתראה מיום 21.5.2019:**

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

התובע העיד כי שלח את מכתב ההתראה לכתובת הרשומה של הנתבעת המופיעה ברשם
החברות, ואף צירף אסמכתאות מתאימות לכך (הן תדפיס מאתר רשם החברות ובו
כתובתה הרשומה של הנתבעת - נספח 1 לכתב התביעה; והן אישור מסירה לאותה כתובת,
ממנו עולה כי המכתב הושב לתובע מן הטעם ש"הנמען אינו ידוע במען"). בחקירתו הנגדית
נשאל מר קסטיליה מדוע כתובת הנתבעת לא עודכנה אצל ברשם החברות, ובעניין זה השיב
"היא לא עודכנה, זה לא רלבנטי" (עמ' 27 שורות 19-20 לפרוטוקול הדיון).

הכתובת המעודכנת אצל רשם החברות מהווה מען רשום של הנתבעת. ממילא, ההמצאה
שבצע התובע לכתובת זו - מהווה המצאה כדיון, וזאת בין אם הנתבעת קיבלה לידיה את
המכתב בפועל ובין אם לאו (ראו, תקנה 484 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984,
אשר הייתה בתוקף במועד הרלוונטי. כן השוו, ע"א (מרכז) 16321-03-20 **עקיבא נ'**
טרולייק בע"מ, פיסקה 55 (20.9.2020)). הדברים מקבלים משנה תוקף, בשים לב לעובדה

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 שהנתבעת לא ציינה את כתובתה במסגרת הודעות הדוא"ל שנשלחו לתובע, כפי שהייתה
2 מחויבת לעשות על פי הדין (סעיף 30א(ה)(1)(ב) לחוק).

3

4 למען שלמות הדיון נציין כי נוכח הקביעה שהודעת הסירוב נשלחה לנתבעת והתקבלה
5 אצלה, הרי שגם אלמלא הייתי קובע כי מכתב ההתראה הומצא לנתבעת כדון – לא היה
6 בכך כדי לשנות את התוצאה האופרטיבית. זאת, שהרי כל דבר פרסומת שנשלח לתובע
7 לאחר מועד מסירת הודעת הסירוב, ממילא נשלח בניגוד לדין וזאת ללא קשר למכתב
8 ההתראה.

9

10 **16. תום לבו של התובע - רישום מחדש לרשימת התפוצה של הנתבעת ביום 26.5.2019 :**

11 לטענת הנתבעת, ביום 26.5.2019 - ימים בודדים לאחר משלוח מכתב ההתראה - התובע
12 שב וביקש להצטרף לרשימת התפוצה שלה, אך זוהה על ידי המערכת כ"לקוח קיים".
13 כאמור לעיל, הנתבעת הגישה מסמך המהווה, לטענתה, ראיה לניסיון ההצטרפות הנוסף
14 שביצע התובע. מדובר במסמך הנחזה להיות פלט מתוך המערכת ששימשה את הנתבעת
15 במועד הרלוונטי, אשר בו רשום כי ביום 26.5.2019 בוצעה בכרטיס הלקוח של התובע
16 פעילות מסוג "נתון נוסף ללקוח". תחת העמודה "פרטים" צוין כי מדובר ב"הוספת קבלת
17 הודעות ועדכונים במייל ובטלפון [...]". (נספח 2 לכתב ההגנה. מסמך זה יכונה להלן: **מסמך**
18 **הפלט**). התובע, מצדו, הכחיש באופן חד משמעי כי נסה להירשם מחדש כנטען על ידי
19 הנתבעת (עמ' 16 שורה 17 - עמ' 17 שורה 31 לפרוטוקול הדיון).

20

21 לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות העניין, הגעתי לכלל מסקנה כי לא הורם הנטל להוכיח
22 שהתובע בצע, ביום 26.5.2019, פעולה אשר יש בה משום בקשה חוזרת לקבלת דברי
23 פרסומת. כך, מן השיקולים המצטברים הבאים:

24

25 ראשית, נוכח עדותו של התובע בעניין זה, אשר מצאתי לתת בה אמון. אכן, וכפי שציין
26 התובע, אין כל הגיון בכך שהתובע יבצע פעולה אקטיבית לשם קבלת דברי פרסומת
27 מהנתבעת, ימים ספורים לאחר ששלח לה מכתב התראה באותו עניין ממש (וכחודשיים
28 וחצי לאחר ששלח לה הודעת סירוב). הדבר אינו עולה בקנה אחד עם האינטרסים של
29 התובע, וזאת אפילו אניח לצורך הדיון כי פעולותיו מכוונות לשם קבלת פיצוי בהתאם
30 לחוק.

31

32 שנית, אני סבור כי אין די בהגשת מסמך הפלט, כשלעצמו, לשם ביסוס טענת הנתבעת.
33 בהקשר זה אציין כי המערכת שממנה הופק מסמך הפלט אינה מערכת של הנתבעת עצמה,
34 אלא מדובר במערכת של ספק חיצוני עמו עבדה הנתבעת במועד הרלוונטי. משכך, יכולתו

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 של העד מר אלקיים למסור מידע לגבי אופן פעולת המערכת ולגבי המשמעויות של
2 הרישומים המופיעים בה והאפשרויות השונות להפקתם ולשינויים - מוגבלת מלכתחילה
3 (והדברים נכונים מקל וחומר לגבי מר קסטיליה, שאינו עוסק בפן הטכני - ראו בין היתר
4 עמ' 24 שורות 27-28 לפרוטוקול הדיון). זאת ועוד, לאחר שמיעת עדותו של מר אלקיים אני
5 סבור כי נותרו תהיות שונות לגבי מסמך הפלט. בין היתר אציין את הדברים הבאים: מר
6 אלקיים לא ידע לתת הסבר ברור לכך שקיימים שני כרטיסי לקוח על שם התובע, בעלי
7 אותו מספר לקוח (עמ' 29 שורות 12-17 לפרוטוקול הדיון); מר אלקיים הודה שמסמך
8 הפלט הוגש כשהוא חתוך (עמ' 29 שורות 28-33 לפרוטוקול הדיון); לא ניתן הסבר ברור
9 לגבי הסיבה להבדלי הנוסח בין המלל המופיע תחת עמודת "פרטים" בנספח 1 לכתב ההגנה
10 (הפלט המתייחס לרישום שבצע התובע בשנת 2017), לבין המלל המופיע תחת אותה עמודה
11 במסמך הפלט (עמ' 30 שורות 27 - עמ' 31 שורה 3 לפרוטוקול הדיון); לא ניתן הסבר מספק
12 מדוע במסמך הפלט מופיעה שעה מסוימת בצידו השמאלי של המסמך, בעוד שבמסמך
13 הפלט האחר (נספח 1 לכתב ההגנה) לא מופיעה שעה כלשהי באותו מיקום (עמ' 31 שורות
14 10-22 לפרוטוקול הדיון). עוד אציין, כי מהחקירות הנגדיות של מר קסטיליה ומר אלקיים
15 עולה כי לגורמים בנתבעת קיימות אפשרויות טכניות לערוך למצער חלק מן הנתונים המופיעים
16 בכרטיסי הלקוח (עמ' 29 שורות 12-17 לפרוטוקול הדיון; וראו גם עדותו של מר קסטיליה
17 בעניין זה). אף יש להביא בחשבון, כי הלכה למעשה הנתבעת לא הציגה את נוסח מסמך
18 האישור לקבלת דברי פרסומת שאותו מלא התובע ביום 26.5.2019, על פי הנטען; וכל
19 שהוצג הינו פלט מתוך המערכת שממנו היא מבקשת ללמוד, באופן עקיף, כי התובע אכן
20 נתן אישור כאמור.

21
22 אדגיש: איני קובע חלילה כי הנתבעת פעלה באופן בלתי תקין בקשר עם מסמך הפלט. כל
23 קביעתי מוגבלת לכך, שעל רקע הכחשתו של התובע בעניין זה; ומשהנתבעת מעלה כנגד
24 התובע טענה חמורה, אשר לשיטתה שלה מהווה מעשה הגובל במרמה (ראו כותרת תת-
25 פרק ו' בסיכומי הנתבעת) - הרי שהראיות שהובאו, על התהיות שהן הותירו, אינן מספיקות
26 על מנת לבסס את הטענה שלפיה התובע בצע פעולה אקטיבית לקבלת דברי פרסומת
27 מהנתבעת ימים בודדים לאחר ששלח לה מכתב התראה באותו עניין ממש.

17. סכום הפיצוי

30 נוכח הקביעות אשר פורטו לעיל, מובן כי כל 24 הודעות הדוא"ל אשר נשלחו לתובע ממועד
31 מתן הודעת הסירוב ואילך, נשלחו בניגוד להוראת סעיף 30 לחוק. השיקולים השונים
32 שאותם יש להביא בחשבון לעניין גובה הפיצוי ידועים ומוכרים, ולא מצאתי לפרטם
33 במסגרת הנוכחית (ראו למשל, עניין חזני, פסקאות 9-10). אציין כי במקרה שלפנינו אני
34 סבור כי יש להביא בחשבון, בין היתר, מספר שיקולים ה"מושכים" לעבר הפחתת סכום

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 20-01-22234 חצקלביץ נ' קסטיליה הפקות בע"מ

תיק חיצוני:

1 הפיצוי לכל הודעה כך שלא יעמוד על סכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בדין (1,000 ₪
 2 להודעה): ראשית, מספר הודעות הדוא"ל (וראו למשל את ההתייחסות לעקרון ה"תועלת
 3 השולית הפוחתת" בת"ק (ראשל"צ) 32207-09-21 ביטון נ' איי.בי.קיי. השקעות ונכסים
 4 בע"מ (4.7.2022)). שנית, העובדה שהודעות הדוא"ל מטעם הנתבעת כללו אפשרות למתן
 5 הודעת סירוב באמצעות שימוש ב"לינק הסרה" (ראו והשוו: עמדותיהם של כב' השופטים
 6 רובינשטיין ועמית בעניין חזני. אדגיש כי העובדה שקבעתי כי אי השימוש בלינק ההסרה
 7 על ידי התובע אינה עולה כדי שימוש בזכות בחוסר תום לב, אינה גורעת מכך שעצם
 8 האפשרות שניתנה להסרה פשוטה באמצעות לינק הסרה, מהווה שיקול רלוונטי לעניין
 9 גובה הפיצוי). ושלישית, פרק הזמן שחלף ממועד מתן הודעת הסירוב (ולאחריה מכתב
 10 ההתראה) למועד הגשת התביעה (בחודש ינואר 2020).

11
 12 משהבאתי בחשבון את השיקולים השונים, מצאתי להעמיד את גובה הפיצוי ללא הוכחת
 13 נזק על סכום של 9,000 ₪. עוד מצאתי לחייב את הנתבעת בהוצאות בסכום כולל של 3,500
 14 ₪.

15
 16 18. התוצאה היא שאני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסכום של 9,000 ₪, בתוספת
 17 הוצאות בסכום כולל של 3,500 ₪.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ב, 31 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

גלעד לובינסקי זיו, שופט

25
26

